

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عن علي بن الحسين عليه السلام قال:

﴿لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي طَلْبِ الْعِلْمِ لَطَبَّوهُ وَ لَوْ بَسَفَكَ الْمُهْجَ وَ حَوْضِ اللَّجْجِ﴾

الكافي، جلد ۱، صفحه ۳۵

امام خامنه‌ای مدظله‌العالی:

درس خواندن و تهذیب اخلاق و هوشیاری سیاسی همراه با تلاش‌های انقلابی،
وظائفی هستند که دختران و پسران این نسل باید آنها را هرگز فراموش نکنند. ۱۳۹۸/۹/۲۴

عنوان:

دو استدراک در تخصیص و تقیید

شناسنامه مطلب	
e-o-345	کد مطلب
منطق / موجهات	موضوع
	موضوع مرتبط
علمی / فقه و اصول / اصول سطح یک / تحقیقی پژوهشی / اصول فقه / تبیین	رده
عام و خاص، تخصیص، مطلق و مقید، تقیید، مقام حاجت، آبی از تخصیص، حمل بر استحباب	برچسب
محتوای این فایل از درس خارج اصول آیت‌الله شب‌زنده‌دار حفظه‌الله به تاریخ ۱۴۰۱/۱۲/۱۶ استخراج شده است.	توضیحات

پایگاه تزکیه‌ای، علمی، بصیرتی و مهارتی نمو

nomov.ir

دو مورد از مواردی که برخی بزرگان حمل مطلق بر مقید را جاری نمی‌دانند بیان می‌کنیم.

۱. درجایی که مطلق یا عام در مقام حاجت بیان شده است.

عده‌ای منہم شیخنا الاستاد آقای حائری قدس سره و خیلی از بزرگان، آقای آشیخ عبدالکریم حائری هم همین جور بوده، این‌ها می‌گویند آن روایاتی که مطلقاً دارد می‌گوید می‌توانی بدار کنی همه‌جا، فی یکی نیست عده‌ی زیادی یعنی شاید بیست تا روایت باشد، این‌ها در موارد حاجت گفته شده، این روایتی که می‌آید تخصیص می‌زند می‌گوید مقید است نمی‌تواند آن روایاتی که در مقام حاجت است را تقیید بکند، این‌ها حمل بر استحباب می‌شود.

۲. درجایی که عام یا مطلق مکرراً وارد شده است و این تکرار ورود موجب ابا از تخصیص می‌شود.

شاید مرحوم امام نظر به این دارند در تیمم، فرمودند آن روایات بیست روایت است، این حالا این طرف هم ما بعض روایات داریم، یک مطلبی بین اصولیون هست که می‌گویند اگر یک مطلبی را شارع مکرر بفرماید، یک اطلاقی مکرراً از او سر می‌زند، یک عمومی مکرراً از او سر می‌زند این تکرار اِبَاء از تخصیص و تقیید ایجاد می‌کند که آقا هر جا رسیده مطلق گفته، هر جا رسیده عموم گفته، به هر که رسیده عموم گفته، به هر که رسیده مطلق گفته، پس معلوم می‌شود این تقیید نمی‌خواهد بکند، این حکم استحبابی است که دارد ذکر می‌کند.